

کاربرد کودهای آلی پس از برداشت

■ علیرضا خالقی - باغدار پیشرو

باغداران تمام هم و غم خود را می‌گذارند تا زمانی که پسته روی درخت است و بعد از آن باغ را رها می‌کنند. باتوجه به دورهای آبیاری یک ماهه و دو ماهه و فرصت محدود بین برداشت تا قبل از خزان برگ درخت، باید قبل از برداشت برای تغذیه و عملیات بعد از برداشت برنامه‌ریزی کرد. معتقدم که ۹۰ درصد تغذیه موثر درخت از طریق ریشه است؛ محلولپاشی‌ها نیز خوب هستند، اما اگر بتوانیم بنیه درخت را از طریق ریشه قوی کنیم قطعاً درخت می‌تواند یکسری از تنش‌ها را مدیریت کند. اگر باغدار در شهریور و مهر به درختان رسیدگی کند و آنها را بعد از برداشت رها نکند، قطعاً درخت در فروردین و شروع فصل رشد جواب زحمت باغدار را خواهدداد. بهتر است سریعاً تغذیه درختان انجام شود تا آنها بتوانند انرژی‌ای که از دست داده‌اند را جبران کنند. به‌نظرمن، یکی از منابع تغذیه‌ای مقرون به‌صرفه که حاوی همه عناصر مورد نیاز درخت است، کود مرغ می‌باشد. توصیه می‌کنم که باغداران باتوجه به تراکم و میزان محصول درخت بین ۸ تا ۱۰ تن کود مرغی را از نیمه شهریور تا نیمه مهر در سطح خاک پخش کنند، به‌نحوی که حداقل دو نوبت آب بر روی این کودها برود.

استفاده از کودهای دامی مانند گاو و گوسفند علاوه بر جنبه تغذیه‌ای موجب اصلاح خاک نیز می‌شود. معمولاً باغداران کود را نمی‌پوسانند که مضرات استفاده از کود نپوسیده بیشتر از فوایدش است. بهتر است کود دامی را در تابستان تهیه کرده، با ماسه بادی یا خاک مخلوط نمایند تا نسوزد و همچنین مقداری ازت و گوگرد معدنی به آن اضافه نمایند. این کودها معمولاً رطوبت بالایی دارند، لذا بهتر است هر ۲۰ روز تا یک‌ماه با لودر همزده شوند؛ سپس دو تا سه ماه زمان داده شود تا این کود پوسیده شده و برای استفاده آماده شود.در صورتی‌که امکان پوساندن کود وجودندارد، بهتر است از آذرماه چالکود زده و کودها درون آن ریخته‌شوند تا فرصت کافی برای پوسیده‌شدن فراهم شود.